

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Nicolao Bovstio. XLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

NICOLAO BOUSTIO. XLIX.

MERITA tua in vniuersam rempub. literariam, Nicole Bousti, siue medicam prudentiam spectemus, siue cæteras bonas artes cum eloquentia coniunctas contemblemur, non plus debuit tibi opum, quibus potens es, comparare, quam nobis admirationis parere. Illa enim regna popularia sunt fortunæ munera, quæ sine iudicio non solum indoctis, verum etiam malis sæpe fauet. At viri sapientes, qui nihil tuorum operum animaduertere non a summis consiliis proficisci, cum in muneribus ciuilibus prudentiam agnouere, tum in præclaris literarum artibus inter principes viros locum statuere. Me vero, Nicolae Bousti, qui etiam minima quæquæ cum animo meo perpendere consueui, multum mouere potuit potentia tua, sapientia vero etiam commouere. nihil enim ei deesse puto, apud quem virtus cum fortuna coniuncta est. Verum ea omnia cum eo amore, quo me complecteris, si quando comparavi, virum in illis quidem agnosco, sed cum cæteris, in hoc vero etiam diuinum, sed solum mihi. Peregrinum enim me neque cuiusquam beneficio in hoc contemptu studiorum no-

L 5

strorum

istorum, subleuatum non despexisti, non reiecisti obtrectatione, ut solent alii eos, qui communibus præsiidiis vitam tuentur. expectentem amicitiam tuam, quæ nulli nisi magnis viris patet, excepisti. Satis hæc, satis fuisse, Bousti, etiam ad efferatissimum malis animum meum redintegrandum. At vero præterea quo tu humanitatis genere superasti non solum morem istorum, qui sese nobiles propter parentum gratiam iactant, sed etiam extinxisti expectationem meam, cum me diuturno oppressum morbo, desperata non vita, (id enim beneficii loco vel maximi & orabam tunc, & nunc habere possem, si iussu eius, qui hoc mihi custodiendum dedit domicilium, de eo decedere possem) sed expectata neruorum omnium dissolutione, tu ipse non solum consiliis, (horum enim satis in me esse, ut humanissime soles, prædicabas) sed etiam opibus usque amplis atque luculentis, non verbo, sed re ipsa subuenisti. Quo beneficio etiam eo tempore opus non erat mihi tantum animi, tamen tui magnitudinem, Bousti, tantam pietatem quonam pacto, quibus artibus remunerabor? Nam quanquam nõ deest animus, qui tuo respondere possit, at res ipsa fidem detrahet. Quæ nanque modica sunt,
 ea ani-

ea animorum altitudinē non queunt ostendere. Pecuniamne igitur ostentem tibi, qui thesauros habeas? pollicear operam amicorum, quorum tu præsidio stipatus es? ostentem lucubrationes meas, quibus tibi nominis promittam immortalitatem, qui clarissimis scriptis tuis præterita sæcula obscuraris, præsentia illustraris? Nihil mihi reliquum est, quod pro te faciam. neque enim talis erga me es, ut me in te, sed te in me ædifices.

Non igitur pro eo, ut hoc munusculo parem tibi gratiam referre posse sperarem, sed ut posteros ad exemplum animi tui diuini excitarem, dicaui tibi libros tres de differentiis, causis, genere plantarum, quæ sub nomine tuo cum legerent docti, intelligerent si quid boni a me in his elaboratum sit, id in causa fuisse, quod te omnium meorum scriptonum semper iudicem fecissem, in hoc etiam tanquam auctorem finxissem.

Vale.

EIDEM. L.

Si quantum perfidiæ fuit in iis, qui e meis sermonibus, quos amoris & fidei plerissimos habeo de te quotidie, nomen tuum ad te ipsum detulerunt, tantum esset in me leuitatis, quod illi nullo civili officio præditi fece-